

Országgyűlési képviselő

Módosító javaslat

***Dr. Szili Katalin asszonynak,
az Országgyűlés elnökének***

Helyben

Tisztelt Elnök Asszony!

Az általános forgalmi adóról szóló 1992. évi LXXIV. törvény módosításáról szóló, T/6921. számú törvényjavaslathoz - a Hárszabály 94. §-a és a 102. § (1) bekezdése alapján

m ó d o s í t ó j a v a s l a t o t

terjesztek elő.

A törvényjavaslat 39. §-ában az Áfa törvény 38. §-ának az alábbiak szerinti módosítását javasolom:

38. § (1) Az adóalany köteles a levonható és a le nem vonható előzetesen felszámított adó összegét nyilvántartásában egymástól elkülönítetten kimutatni (tételes elkülönítés).

(2) Ha az adóalany adólevonásra jogosító és adólevonásra nem jogosító termékértékesítést és szolgáltatásnyújtást egyaránt végez és az (1) bekezdés szerinti szabály alkalmazásával a termékértékesítéshez és szolgáltatásnyújtáshoz kapcsolódó előzetesen felszámított adó összege maradéktalanul nem különíthető el, az el nem különített adó összegét az arányosítás szabályai szerint kell megosztani levonható és le nem vonható részre. Az arányosítás szabályait a 3.sz. Melléklet I. része tartalmazza. A 4/A.§ (7) bekezdésében, valamint a 33. § (6) bekezdésében meghatározott tevékenység e bekezdés, illetve a 39. § alkalmazásában az adólevonásra nem jogosító termékértékesítéssel és szolgáltatásnyújtással esik egy tekintet alá.

(3) Ha az adóalany adóalanyiságot eredményező gazdasági tevékenységéhez és adóalanyiságot nem eredményező tevékenységéhez egyaránt hasznosított terméket szerez be, szolgáltatást vesz igénybe, és az (1) bekezdés szerinti szabály alkalmazásával az előzetesen felszámított adó összege maradéktalanul nem különíthető el, az el nem különített adó összege tekintetében a levonási hányad megállapításának céljából a következőképpen jár el:

a) az adóalanyiságot eredményező gazdasági tevékenységhez és magáncélú használathoz egyaránt kapcsolódó beszerzések között a tényleges használatot, hasznosítást leginkább

tükröző, természetes mértékegységen (különösen nm, fűtött léghőméter, fő kg, db, üzemóra) alapuló arányos megosztás alkalmazandó,

- b) amennyiben az a) pontban említett arányos megosztás nem lehetséges, az adóalany a területileg illetékes adóhatósággal megállapodik az adóalanyiságot eredményező tevékenységére és magáncélú használatára egyaránt fordított termékek és szolgáltatások megosztásának arányáról.”

Ezzel egyidejűleg Az adókról, járulékokról és egyéb költségvetési befizetésekről szóló törvények módosításáról szóló 2003. évi XCI. törvény Második rész Az általános forgalmi adót érintő módosítások IV. fejezete 86. §-a , a Záró rendelkezések fejezet 211. § (7) és (8) bekezdése hatályát veszti.

I n d o k l á s

Az általános forgalmi adóról szóló, többször módosított 1992. évi LXXIV. törvény 32. §-a szerint az adóalanyt megilleti az a jog, hogy az általa fizetendő adó összegéből levonja azt az adóösszeget, melyet a részére teljesített termékértékesítés és szolgáltatásnyújtás során egy másik adóalany rá áthárított.

Abban az esetben, **ha tárgyi adómentes tevékenységet is végez**, az e tevékenységéhez kapcsolódó beszerzéseire jutó áfa levonása már nem illeti meg, ezért **a levonható és le nem vonható adó összegét az arányosítás szabályai szerint kell meghatározni, függetlenül attól, hogy beszerzéseit milyen forrásból finanszírozta**: saját pénzből vagy állami támogatásból. A hazai szabályozásnak ez a gyakorlata teljes egészében **összhangban állt az Unió forgalmi adóval kapcsolatos Hatodik Irányelvével.**

A 2004. január 1-jével életbelépett **2003. évi XCI. törvény 86. §-a** a fentieket úgy módosította, hogy az **állami támogatásokra jutó előzetesen felszámított adó nem igényelhető vissza, illetve nem vonható le a fizetendő adó összegéből**, függetlenül attól, hogy van e tárgyi adómentes bevétele az adózónak vagy nincs. A le nem vonható hányadot arányosítással kell megállapítani még akkor is, ha az adóalany kizárólag áfa köteles tevékenységet végez.

Ezzel szemben az **Unió Hatodik Irányelvének 17. Cikkének 1. és 2. bekezdése szerint az áfa adóalanyt minden esetben megilleti a levonás joga**, függetlenül attól hogy a beszerzéseit terhelő rá áthárított adót milyen forrásból finanszírozta: saját vagy állami támogatásból. Amennyiben az adózó tárgyi adómentes tevékenységet is végez, úgy az ahhoz kapcsolódó beszerzéseire az előzetesen felszámított adót sem igényelheti vissza. Ilyen esetben a levonható hányadot a 19. Cikk alapján megosztással kell meghatározni, mely egyben kimondja, hogy a tagállamok mérlegelhetik, ha már a megosztás feltétele fennáll, akkor a le nem vonható hányadba bevonják e az adóalapot nem képező államháztartási támogatásokra jutó áfa-t is:

A hazai szabályozás tehát lényegesen szigorúbb az Unió szabályozásánál, mert a levonás tilalma akkor is érvényes, ha a megosztás feltétele nem áll fenn.

A támogatásokra jutó áfa levonásának tilalma költségnövelő, drágítja mind a tevékenységet, mind a beruházásokat (mivel a le nem vonható áfa része a bekerülési, beszerzési értéknek), ezáltal rontja a gazdasági versenyképességet, fékezőleg hat a gazdasági növekedésre és a külföldi tőke beáramlására.

Arra való tekintettel, hogy

- a forgalmi adó törvény megosztásra vonatkozó előírásai eddig is összhangban voltak az Uniós Irányelvvel,
- a jelenlegi szabályozás az állami támogatások tekintetében szigorúbb előírást fogalmaz meg, mint a Közösségi Irányelv,
- ezáltal rontja a versenyképességi pozícióinkat,

ezért, módosító indítvánnyal javaslom – az Uniós Irányelvvel összhangban – hogy a támogatásokra jutó általános forgalmi adó minden esetben levonható legyen, amikor az adóköteles tevékenységhez kapcsolódó beszerzést finanszíroz.

Budapest, 2004. február 17.

Dr. Böhm András
SZDSZ

Szalay Gábor
SZDSZ